

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău

dosarul nr. 2rh-110/2017

judecător: V. Gîrleanu

instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău

judecători: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție

judecători: V. Doagă, A. Cobăneanu, Iu. Oprea, O. Sternioală, G. Stratulat

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

judecători

Ala Cobăneanu, Iuliana Oprea, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinând cererea de revizuire depusă de Vasile Barbîneagrî,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Vasile
Barbîneagrî împotriva Primăriei orașului Cricova cu privire la recunoașterea ca
membru a familiei și recunoașterea dreptului la spațiul locativ,
împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, prin
care s-a admis recursul declarat de Primăria orașului Cricova cu casarea deciziei
Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015,

c o n s t a t ă :

La 22 august 2014, Vasile Barbîneagrî a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Primăriei orașului Cricova cu privire la recunoașterea ca
membru a familiei și recunoașterea dreptului la spațiul locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este tatăl lui Barbîneagrî
Iurie, născut în anul 1971 și decedat la 10 aprilie 2014.

Susține că a domiciliat în ap. 37 din str. Luceafărul 1, or. Cricova, mun.
Chișinău începând cu 11 noiembrie 2008 și până la data decesului fiului său, iar
imobilul se află la balanța Primăriei or. Cricova.

Afirmă că, apartamentul în litigiu nu a fost privatizat, din cauza că
Barbîneagrî Iurie suferea de maladii, iar reclamantul a fost nevoit de a locui
împreună cu acesta.

Pe toată perioada cât a trăit în apartament, Barbîneagrî Vasile a achitat
împreună cu fiul plata serviciilor comunale, au dus o gospodărie în comun.

Deoarece nu dispune de un alt domiciliu permanent pe teritoriul Primăriei
or. Cricova, consideră reclamantul că acesta urmează a fi recunoscut ca membru a

familiei defunctului, cu dreptul la spațiul locativ, ap. 37 din str. Luceafărul 1, or. Cricova, mun. Chișinău.

Conform art. 55 Codul cu privire la locuințe, membri ai familiei chiriașului sunt soțul chiriașului, copiii (inclusiv cei înfiați) atât ai chiriașului, cât și ai oricăruia din membrii familiei lui, părinții (părinții adoptivi), care locuiesc împreună cu chiriașul. Alte persoane pot fi considerate membri ai familiei chiriașului, dacă locuiesc permanent împreună cu chiriașul și duc împreună cu dânsul o gospodărie comună. Persoanele întreținute, inapte pentru muncă sunt membri ai familiei chiriașului, dacă locuiesc permanent împreună cu chiriașul.

Totodată, reclamantul a menționat că este pensionar, inapt de muncă, respectiv deține dreptul de a fi recunoscut membru de familie a defunctului și, cu titlu de consecință, să-i fie perfectată viza de reședință în imobilul litigios, or prin prisma art. 56 Codul cu privire la locuințe, membrii de familie a chiriașului care locuiesc permanent cu el se folosesc împreună de aceleași drepturi și poartă aceleași obligațiuni care reies din contractul de chirie. Și art. 57 din Codul cu privire la locuințe instituie că, chiriașul este în drept să instaleze în spațiul ocupat de dânsul pe copii, pe părinți. Respectiv, reclamantul fiind tatăl chiriașului decedat, a fost acceptat de ultimul de a locui împreună în același apartament ca membru de familie.

Faptul că Barbîneagrî Vasile a locuit împreună cu Barbîneagrî Iurie și precum că a avut grijă de fiul său, se confirmă și prin certificatul nr. 394 din 18 aprilie 2014 eliberat de Primăria or. Cricova.

Cere reclamantul recunoașterea lui ca membru a familiei feciorului său Barbîneagrî Iurie și recunoașterea dreptului lui la spațiul locativ asupra ap. 37 din str. Luceafărul 1, or. Cricova, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de către Vasile Barbîneagrî, s-a casat hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost admisă integral, fiind recunoscut Vasile Barbîneagrî membru a familiei chiriașului Iurie Barbîneagrî decedat la 10 aprilie 2014 și recunoscut dreptul lui la spațiul locativ – ap. 37 din str. Luceafărul 1, or. Cricova.

La 19 iulie 2016 Primăria or. Cricova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016 s-a admis recursul declarat de Primăria orașului Cricova cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015.

La 22 februarie 2017, Vasile Barbîneagrî a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând casarea deciziei instanței de recurs cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de revizuire a invocat temeiul declarării revizuirii prevăzut de art. 449, lit. b) Cod de procedură civilă, indicând că la moment Regia locativ-comunală Cricova a eliberat un certificatul cu nr. 5 din 25 ianuarie 2017 prin care se atestă că conform contului personal de evidență a bunului imobil situat în mun. Chișinău, or. Cricova, str. Luceafărul 1, ap. 37, începând cu anul 2008, cetățeanul Iurie Barbîneagrî a locuit pe adresa respectivă împreună cu tatăl său Vasile Barbîneagrî.

Consideră că instanțele de judecată la momentul examinării cauzei nu au cunoscut despre aceste circumstanțe, fapt care impune admiterea cererii de revizuire.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) - (1¹) Cod de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire depusă de Vasile Barbîneagrî neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 451, alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Din prevederile enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Cu alte cuvinte, art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, vorbește despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte).

Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Sub acest aspect, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data pronunțării hotărârii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii.

Faptele noi apărute după adoptarea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Așadar, având în vedere această normă juridică de trimitere, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire, altfel spus, Vasile Barbîneagrî nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării anterioare a cauzei nu a cunoscut de cele invocate drept temei al cererii de revizuire, sau că a întreprins careva măsuri pentru a le cunoaște în procesul examinării cauzei.

Prin urmare, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat înscrisuri noi care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată, în timp ce acelea prezentate nu au putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată ori de natură să răstoarne o situație juridică deja stabilită, în cazul în care înscrisurile indicate de revizuent sunt emise ulterior examinării cauzei.

Situația de fapt impune de a remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres

determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de Vasile Barbîneagrî se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de către Curtea Supremă de Justiție prin decizia a cărei revizuire se pretinde, și nu atestă prin prisma art. 449 Cod de procedură civilă careva temeuri legale de revizuire.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeuri prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Vasile Barbîneagrî, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Vasile Barbîneagrî

împotriva Primăriei oraşului Cricova cu privire la recunoaşterea ca membru a familiei şi recunoaşterea dreptului la spaţiul locativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele şedinţei

Valeriu Doagă

judecători

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Oleg Sternioală

Galina Stratulat